Ч. 144. Неділя 29 червня (12 липня) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

(До ситуациї. — Уступлене мінїстра для Чех дра Резека. — Недуга папи).

Цїла віденьска праса стоїть в тїй хвили під вражінем Найвисшого письма цїсарского до п. Президента кабінету дра Кербера. Fremdenblatt і Wiener Allgem. Ztg. бачать в тім письмі признане не лише дотеперішної полїтики президента дра Кербера, але також і признане зі сторони Монарха причин, які викликали кризу. Звістно, що після донесень часописий причиною врученя димісиї австрийского кабінету були односторонні уступки, пороблені на Угорщинї опозициї в справах спільної армії. — Після Neue fr. Presse, п. Президент кабінету вийшов з кризи не лише побідно, але й сильнїйший, покликаний до довгого ще правлїня, бо довгого часу вимагають ще справи угоди, торговельних договорів і т. д. — З тим поглядом годить ся також Neues Wiener Tagblatt, котрий так пише: Цїсарске письмо есть найцїннїйшою забезпекою, яку кабінет дра Кербера міг одержати на осїнну сесию. Бо не може бути ніякого сумнїву, що волею Монарха есть недопустити до зміни у внутрішній полїтицї. На тім поли полишає ся всьо по давному, а з тим мусять числити ся реальні полїтики, хоч то ще не значить, що закінчене кризи есть закінченем всїх трудностий. — Vaterland, орґан католицкий і консервативний, кладе на то притиск, що Цїсарске письмо есть признанем напряму і методи полїтики кабінету дра Кербера, есть відпертем підношених против него закидів. — Кабінет дра Кербера остає, а з ним разом і дотеперішна система. Др. Кербер розпічне тепер заходи для осягненя своїх цїлий, а до тої працї Цїсарске письмо відновило і скріпило его сили.

Уступлене з кабінету дра Резека есть вже фактом. Полагоджене внесеної ним димісиї послїдує імовірно нинї. Politik, що про те доносить, пише, що опорожнене по нїм становище буде аж тодї обсаджене, коли виповнять ся услівя, до котрих було привязане дальше полишене дра Резека в кабінетї, а котрі дали би можність ческим послам відступити від теперішної тактики.

В справі недуги папи наспіли нинї такі дальші телеґрами: Аґентия Стефанїого доносить: Нинї перед полуднем в часї від години $10^1/_2$ до 11 довершено у сьв. Отця нової операциї, котра цїлковито удала ся. Операция та відбула ся скорше як за першим разом. Перед тим лїкарі заявили папі, що нова операция конечна. Коли папа дозволив оперувати ся, проф. Мацонї приладив інструменти. Цїла операция тревала 25 мінут. Папа не чув болю і подякував проф. Мацонїому. По операциї папа з'їв булїон з вином і яйця. Проф. Росонї і чотирох инших лїкарів заняті суть розслїдом ропи добутої при операциї. — Виданий вчера о 11 годинї перед полуднем бюлетин гласить: Его сьвятість папа перебув першу половину ночи досить спокійно; пізнїйше появили ся трудности в віддиханю; живчик був трохи слабший; горячки ніякої. Видїлюване урини мале. Позаяк стверджено ропу в олегочній, приступлено сейчас до наколеня грудної клїтки. В наслїдок тої операциї, котрої довершив Мацонї, відійшло около 1000 ґрамів кровавої ропи. Сьв. Отець перебув і ту другу операцию дуже добре, а наслїдком еї було поліпшене в віддиханю і дїяльности серця. — Вчера о годинї $1^1/_2$ з полудня потвердив проф. Росонї супротив секретария Giornale d'Italia, що безпосередної небезпечности нема, однако стан папи дуже грізний. Кардинали, котрі в часї операциї були в Ватиканї, дуже занепокоїли ся тим, що лїкарі потребували довшого часу на списане бюлетину. Гадали они, що лїкарі не могли згодити ся щодо оцїнки подрібних хвиль недуги. Лїкарі пояснили, що мусїли довго ждати, бо папа по операциї заснув. — По операциї перебув папа пополудне спокійно. Росонї сказав дописувателеви часописи Italia, що стан папи дуже грізний. Навіть коли би удало ся побороти недугу, то не можна буде того спинити, що стан папи полишить ся таким, що кождої хвилї треба би побоювати ся несподїваної смерти. Після тої самої

11)

На Балканї.

(Дальше).

На другий день рано покріпив ся я напитком, котрий для чоловіка із західної Европи з першу не дуже смакує; тут, бачите, дають на снїданок спору склянку білої кави, котру роблять так, що наливають пів склянки чорної кави а другої пів товстої сметанки з молока від коров буйволової породи. Поснїдавши, вибрав ся я оглядати сербску столицю. Мое перше вражіне потвердило ся. Зі всїх инших резиденций, які я давнїйше оглядав, один Білград представляє ся мимо своїх 60.000 жителїв як би яке мале провінціональне місто. Домки тут простї, в значній части партерові, камінних або асфальтових тротоарів тут нема, а брук на улицях такий, що я ще нинї чув его на всїх своїх костях від вчерашної їзди.

Пустившись на північ, зайшов я попри красну сербско-православну соборну церков, котрої вежа перевисшає цїле місто, до кріпости, що піднимає ся на високій вапнистій скалї, котра тут висунула ся в кутї межи Дунаєм а рікою Савою, котра тут впадає до Дунаю. Від тої білої скали пішла й назва міста Білград, себ то „білий город.“ Подвійна варта на брамі перепустила мене спокійно і ось подивляю „водну кріпость,“ значить ся тоті мури, вали та башти, що піднимають ся безпосередно над берегом Сави і тягнуть ся рівнобіжними лінїями вздовж цїлої скали. Від сторони Дунаю перед стрімко спадаючою горою есть плоске побереже і там стоять тепер всїлякі будинки до роботи та маґазини; тут над самим берегом великої ріки виднїє ся ще лиш однїсенький останок з давних укріплень, башта звана „Небоїша,“ в котрій давнїйше Турки мучили тих християн, котрих взяли в неволю. Зиґзакуватими закрутами іде звідси дорога помежи високими мурами, мов би витесана в якійсь дебрі до „горішної кріпости“; на лїво і на право видко тут безлїч якихсь окопів, валів та казамат.

В горішній кріпости показують чужинцеви керницю, походячу, як кажуть, ще з римских часів, витесану в скалї так глубоко, що стоїть рівно з водою в Дунаю. Один вояк із залоги за малу заплату повів мене з лїхтарнею в руцї по 400 ступенях аж на сам спід тої керницї. Тут в такій страшній глубинї серед студених і вохких скал аж мороз іде по чоловіцї; та не лиш від самої студени, але й від страху, коли погадати собі, що в сїй керницї неодин полїтичний виновник щез без слїду із сьвіта. Так далеко від всякої людскої помочи споглядав я не без обави на узброеного Серба коло мене та був рад, коли побачив знову сьвіт божий. Крім тої керницї показують тут на горішній кріпости ще й могилу Кара Мустафи, того нещасливого великого везира, котрого тут по програній в 1683 р. битві під Віднем задушили за кару. Довкола тої могили зроблено тепер малий городець. Але тут спочили кости везира без голови, а голова разом з червоним, шовковим шнуром, котрим его задушили, знаходить ся дивним дивом в історичнім музею у віденьскім ратуши.

На захід від кріпости в сторону як до Сави есть площа може на яких 200 метрів широка; давнїйше була она пуста і тут Турки вбивали на палї Сербів, що бороли ся за свободу своєї вітчини. Нинї есть тут хороший парк „Калемеґдан.“ Лїтом в погідні вечери збирає ся тут цїле білградске товариство та слухає звуків войскової музики. Сегодня було там досить пусто, проходжали ся лиш два офіцири в лякерованих чоботах і в литовках із сїрого полотна з високими, білими стоячими ковнїрами та робили вражінє великих паничів. Найкрасшою есть західна променада, украшена рабатами та бронзовими статуями сербских поетів.

З Калемеґдану есть прекрасний вид на Саву, що пливе саме попід парк і есть тут на 500 метрів широка а дальше на Дунай, що величезною струєю обливає як-раз напроти кріпости плоский т. зв. военний остров і повисше него стає майже на кільометер широкий. Поза рікою спочиває око на високих домах Земуня, де колись кн. Евген стояв табором, а дальше виднїє ся безконечна рівнина, де сїножати і пусти спливають ся разом на далекім овидї. Сесю променаду названо „Фікір-Баїр,“ що значить

часописи лікарі по нараді дали пізнати, що уважають подужане неможливим. Ропа, що заедно творить ся в легких, становить безнастанну небезпечність. Можливої нової операциї папа може не видержав би. У Ватикані спокій, однако окружене папи має мало надії. — Кількох кардиналів відвідало папу; застали они сьв. Отця дуже ослабленого. Оставали лиш кілька хвиль в комнаті папи і не говорили з недужим. По операциї папа кілька разів уснув. — Вчера відібрано в Ватикані звиж 12.000 депеш з усіх країв Европи. Навіть православні папатриярхи зі Всходу надіслали телєґрами з желанями виздоровленя папи. Папскі лікарі одержують дуже богато телєґрафічних рецепт головно з Америки. Богато малярів і різьбарів просить о дозвіл робити портрети, взглядно здоймити посмертну маску папи. — Проф. Россоні каже, що одинокою небезпечною познакою недуги папи єсть загальне ослабленє, котре проявляє ся чим раз слабшою діяльностию серця.

Новинки.

Львів дня 11-го липня 1903.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** граф Стан. Бадені виїздить дня 15 с. м. на одномісячну відпустку.

— **Охорона перед пожарами.** Краєвий Виділ видав до всіх повітових виділів обіжник отсего змісту: Ряд сегорічних нещасть пожарних зазначив ся великим пожаром Микулинець, Ланчина, Долини та инших місцевостий. Знов отже богато з трудом придбаного добра людского пішло з димом безповоротно. Настаюче літо переймає побоюванем, що ті огневі нещастя зможуть ся в хвили жнива цілорочної праці. Краєвий Виділ бачить ся приневоленим візвати повітовий виділ, щоби ще тепер ужив прислугуючих ему після законів середників, що стремлять по можности до заради грізним пожежам. В тій цїли належить безпроволочно: 1) Пригадати всїм начальникам громад обовязки, які на них тяжать що-до будівляних і огневих законів. 2) Зарядити перегляд приладів і урядженьогневих, чи они є в потрібній скількости і відповідно удержувані. 3) Недостаточні сторожи огневі або поготівля, та нічні сторожи належить конечно доповнити. 4) Зарядити, аби всюда була до ужитку достаточна скількість води до гашеня на случай огню. 5) Пригадати обовязок переведеня оглядин будинків зі зглядів огневих і будівельних. 6) Візвати громадскі ради до ухвали реґуляміну щодо осторожного обходженя з огнем і сьвітлом та установленя кар за переступлене сего реґуляміну. Однак до точного переведеня сих зарядженьпотреба конечно строгої контролї зі сторони повітового виділу чито через делєґатів чи люстраторів повітового виділу, а невиконане сих зарядженьповітового виділу повинно бути строго каране, чим належить вже тепер загрозити в случаю потреби. Краєвий Виділ взиває притім повітовий виділ, аби окремо від сих зарядженьуживав як найострійших кар дисциплінарних у всіх случаях, в яких доглянене поминене постанов будівельних законів, в яких містять ся також постанови що-до охорони від пожарів.

— **Наслідки безглуздих поголосок.** З Кракова доносять до львівских часописий; Передвчера вечером на жидівскім передмістю Казимирівскім товпа жидів напала на трех молодих людий, т. є. двох учеників Академії красних штук і салїнарного асистента, Трояновского, Крижановского і Войнаровского. Напад викликали поголоски, що до Кракова прибули з заграниці отруйники і роздають між діти затроені цукорки, в наслідок чого мало 30 дітий занедужати, а 12 з них померти. Межи жидами пустив хтось нагле вістку, що саме ті три молоді люди, то отруйники; тоді жиди кинули ся товпою на перехожих, побили їх і подерли на них одїнє. Охоронила напастованих полїция і надбігші вояки, котрі в їх обороні мусїли добути багнетів. Сед ед кількатисячної товпи відвела полїция молодих людий на полїцийну інспекцию, де при ревізиї не найдено у них нїяких цукорків. Крім того сконстатовано, що нїяка жидівска дитина не умерла в наслідок затроеня цукорками.

— **Смерть в каменоломі.** З Тернополя доносять, що в каменоломі громади Малашівцї засипала в часї праці земля занятого добуванем каменя селянина Івана Бабія, вітця троїх нелїтних дїтий.

— **Страшна пригода.** В селї Береєві коло Сокаля, лучила ся онодгя в тамошнім млинї, арендованім Ґершком Бохнером, страшна пригода. Шестилїтна дочка Бохнера, що від довшого часу терпіла на епілепсию, дістала ся в часї одного такого нападу межи млиньскі колеса і погибла на місци потороще на.

— **Нещасні пригоди.** В Вижнянах коло Перемишлян утонула ся в потоцї $1\frac{1}{2}$-лїтна дитина Павла Нича. — В Цеброві коло Тернополя переїхав віз Івана Кудрика на смерть 2-лїтного сина Бориса. — В Шаварах, равского пов., повісив ся Василь Здань з Вороблячина. — В Варатинї, косівского повіта, найдено на дорозї мертвого Федора Кречуника з Ясенова гор. Слїдство виказало, що Кречуник помер наслїдком надмірного уживаня горівки. — Робітник Ґрохольский у Львові вивозячи візком з фабрики Вчеляка на Личакові вироби столярскі, з'їхав з горба з таким розгоном, що впав під електричний трамвай, котрий також надїхав з розгоном з гори. На щастє Ґрохольскому не стало ся нїчого, лиш покалїчив ся легко та потовк ся, але трамвай розбив візок та поломив вироби столярскі. — Межи Пнєвом а Пасїчною пов. надвірняньского убив грім 2 людий, що підгортали барабол і в поли.

— **Великі зливи і повінь.** Від кількох днів падав не лиш у нас але й в значній части монархії зливний дощ і в многих сторонах грозить повінь. В Заліщицкім повітї коло Торского і Ворволинець був дня 10 с. м. хмаролом і вода розірвала желїзницю межи Торским а Ворволинцями. Рїчка Віденка під Віднем так прибула, що вода стоїть в нїй на 3 метри висше понад звичайний стан води. Найбільше шкоди нароби ли дощі на Шлеску, де вода позаливала многі села. Також в сторонах коло Ґмунден, Ішлю та Ебензе настала повінь.

„стїнка мрїйників.“ Уставлені тут лавки аж просять прохожих сїдати. Мимо волї насувають ся на гадку події з давних часів, бо се місце то ворота народів межи всходом а заходом. Сюди переходили колись римскі цїсарі а відтак вожди візантийских царів; сюди пересували ся розбишацкі походи Гунів і Аварів; сюди заливали край безчисленні і люті орди яничарів та других азийских і всхідно-европейских катів падишаха. Але сюди пускали ся також хрестоносцї в дорогу до Палестини; сюди ішли також Мадяри і Австрийцї бороти ся з Турками, ба, всї борби хреста з півмісяцем крутили ся около сего місця і від Могача над Дунаєм та Центи над Тисою лежить тут одно побоєвище коло другого, на котрих людска кров плила струями.

Звідси, із „стїнки мрїйників“ можна дуже добре роздивити ся по сїм вже з природи укріпленім місци і зміркувати, як оно незвичайно важне під воєнним взглядом. Тут сходять ся мов лучі великі долини понад ріками Савою і Дунаєм а дальше над Дравою і Тисою, а всї они сходять ся в Білграді. Тому то вела ся нераз завзята боротьба о сю кріпость; тому то половина Европи силувала ся відобрати се місце від Турків — тому то так важне становище Сербії і длятого то держави европейскі звертають так дуже на сей край свою увагу. Якась духота мов би перед тучею, якесь зловіще прочуте непевної будучности зависло понад сею величавою гордою рікою. Роля Білграду ще не скінчила ся! Яка судьба назначена єму в недалекій будучности?

З парку Калемеґдан від сторони Сави пішов я дальше в долину в ту сторону над Дунаєм, що лежить на всхід від кріпости. Тут лежить давнїйша головна часть Білграду турецке місто „Дорчол“. Від року 1867, коли то в наслідок дипльоматичного посередництва Австриї Туреччина віддала кріпость Сербам, вивандрували Турки звідси і ся часть міста стратила свій турецкий характер. Нинї лиш мошея нагадує, що тут колись жили Турки. Задумчиво піднимає ся у воздух стрункий білий мінарет; Магомет мусїв вступити ся дитяткови Ісусови; сьв. Христофор перенїс его через Дунай і в честь єго засадив на білградскій горі нове зелене деревце.

Ідучи дальше на полудне, виходимо на „велику площу“, де стоять величаві будинки університету і народної бібліотеки, а відтак на улицю Михайла, де суть найбільші склепи в містї. Улицею Мілана іде ся відтак дальше на полудне до „двора“, значить ся, до королївскої палати. За границею називають звичайно королївску палату в Білградї „конаком“; се єсть слово турецке і в Сербії єго не уживають і королївску палату називають лиш „двором“. Ся часть міста єсть найкрасша і найбогатша і тут замість низьких домиків стоять вже справдешні палати, межи котрими королївска палата виглядає досить бідненько. Єсть то досить звичайний, простий будинок на один поверх з невеличким, добре удержаним огородцем. На лїво коло него з причілком зверненим до улицї стоїть нова палата, в котрій знаходять ся лиш комнати репрезентацийні. Єсть то величавий будинок на два поверхи украшений трома банями, але і єго чужий чоловік не уважав би за колївску палату, як би тут перед обома брамами до городця не стояло на вартї по двох вояків та не ходила по улици полїцийна патруля. Я не мав нагоди побачити королївску пару і мусїв вдоволити ся лиш тим, що перед палатою королївских ґвардистів, в хороших гузарских уніформах, іменно в червоних шараварах і в ясно-синїх аттілях, пообшиваних шнурками і в білих рукавичках.

Так зійшов час аж до полудня. Я вернув ся трохи назад улицею Мілана та зайшов на обід до Париского готелю, бо мій господар жолудок зачинав вже воркотїти і домагав ся свого. Тут успокоїв я єго сербскою національною стравою, печеним на рожни поросятком, підливаючи єго знаменитим краєвим, темно-червоним вином з винограду, що росте в полудневій Сербії коло Неґотина.

По полудни вибрав ся я оглянути королївский двірок Топчідер та сїв на паровий трамвай, котрий за 35 сантимів завіз мене туди за пів години. Ми їхали насамперед улицею Мілана на полудне, навернули відтак в улицю Мілоша, де суть всїлякі міністерства, будинок ради державної, войскова академія і скупштина, а на конець заїхали гостинцем, повним пороху, до красного і дуже старанно удержаного парку. Парк той хоч і не такий красний як шенбруньский коло Відня, то все-таки може порівнати ся з берлиньским зьвіринцем. Посеред парку на вижині стоїть королївский двірок, простий одноповерхий будинок. Коли так ходжу стежками по просторім парку, впадає менї на невеличкій прогалинї громада робітників, що лежать під розлогим каштаном на мураві та підвечіркують. Хочу їх минути, аж чую нараз якийсь бренькіт як би від желїза, дивлю ся лїпше, а то арештанти в кайданах, що приходять до парку на роботу. Они закова ні в той спосіб, що кінцї ланцуха обнимають грубими желїзними обручками ноги коло кісток а середина прикріплена до ременя, котрим оперізані. До того ще стоїть коло них і строга варта. Я пристанув лиш на хвильку, а вже прискочив до мене жовнїр та наставивши ся до мене з карабіном готовим до стрїленя, крикнув до мене — дивним дивом по нїмецки: „Не стояти, іти дальше!“

Вид тих нещаслвиих жертв занадто драконьского судейства відобрав менї охоту любувати ся дальше красою природи в Топчідері. Я вже не пішов до сусїдного королївского зьвіринця „Кошутняка“, в котрім на тім місци, де 1868 р. убито кн. Михайла Обреновича, стоїть кенотафіон (порожний гріб в честь того, котрий похований деинде), а поїхав до недалекої реставрациї, де випив чарочку як наперсток чорної кави і заплатив за ню пів франка, а відтак вернув назад до міста.

— **В Рускій Бурсї в Тернополи** буде в шкільнім роцї 1903/4 поміщене для 52 учеників публичних середних шкіл, з тих для 6 безплатне з фонду бл. п. А. Качали. Першеньство в принятю будуть мати ученики молодші (I.—IV. кляси), бо они найбільше потребують опіки і помочи; о скілько стане місця, будуть приняті ученики і з висших кляс, іменнож такі, котрі могли би під доглядом настоятеля давати поміч в науках молодшим ученикам. Поданя о приняте адресовані до Видїлу Рускої Бурси в Тернополи треба внести до 19 серпня 1903; пізнїйше внесені поданя не будуть увзгляднені. До поданя треба долучити: 1) сьвідоцтво шкільне за послїдний піврік. 2) сьвідоцтво убожества, 3) заяву місячної доплати найменше 16 К; хто заявляє, що буде платити 25 до 30 К не предкладає сьвідоцтва убожества, 4) на зворот звідоцтва і на відповідь треба долучити почтову марку на 35 с. Ученики приняті мають явити ся в товаристві родичів або опікунів в канцеляриї товариства найскорше 1 вересня а найпізнїйше 3 вересня с. р. і виказати ся достаточним числом біля і одїжи. Кождий ученик мусить мати 6 сорочок, 6 штанів, 6 ручників, 12 хусточок, 12 пар шкарпиток, 4 простирала, 2 пошовки, 1 подушку, 1 колдру і 1 коц до накриваня ліжка. Всї ті річи мають бути значені і списані. З верхної одїжи мусить кождий мати: 2 пари черевиків, 1 убранє зимове з сукна, 1 лїтне з полотна, 1 плащ і 1 шапку. По приїздї всїх принятих учеників огляне їх всїх лїкар; хорі ученики безусловно будуть віддалені. При сїй нагоді просить ся також родичів і опікунів, щоби анї з початком року, анї серед року не привозили анї не присилали жадної їди, бо та їда з дому найчастїйше цвите і плїсніє по шафках і куферках і затроює воздух. Всї ученики низших кляс будуть мати спільних учителів домових, а на сю цїль будуть родичі платити 1 корону місячно.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: З днем 1 липня с. р. запроваджено на зелїзници льокальній Найгаве - Найбістріц також перевіз живих звірят як рогатої худоби, коний, мулів і безрог.

Австро-угорско-росийский звязок зелїзничий. З днем 1 липня 1903 увійшов в житє додаток IV. до тарифи товарової з дня 1 січня 1900 р.

Галицко-віденьский звязок зелїзничий. З днем 1 липня 1903, а при підвисшеню належитостий перевозових з дня 1 серпня 1903 входить в житє додаток IV. до тарифи часть II. з 1 серпня 1900, містячий в собі зміни і доповненя табелї Б.

Північно-нїмецкий рух товаровий з Галичиною і Буковиною. З днем 1 липня 1903 входить в житє додаток IX. до тарифи часть II. зшитка 2.

ТЕЛЕГРАМИ.

Будапешт 11 липня. В палатї послів угорского сойму вела ся вчера дальша дискусия над проґрамою нового правительства. Опозиция вела дальше обструкцию.

Прага 11 липня. Приняте димісиї д-ра Резека послїдує імовірно нинї. Єго наслїдником буде іменований аж в осени, як здаєть ся, зять пок. Ріґера проф. Браф.

Будапешт 11 липня. Наглі суди, заведені в Хорватиї з причини послїдних розрухів, вчера знесено.

Ґаштайн 11 липня. Румуньский король прибуде сюди дня 10 серпня.

Льондон 11. липня. Morning Post доносить з Пекіна, що в Хінах приготовлюють ся нові розрухи против чужинців. З тої причини амбасадори укріпляють свої доми.

Париж 11. липня. Король Ервард прислав париській радї мійский свій портрет в подарунку.

В пристани, де стають пароходи, понизше парку Калемеґдан, застав я вже мої пакунки. Напроти тої пристани єсть „готель Краґуевац" а поправдї досить лихий шинок для корабельників, але коли сидїти коло столів перед домом, можна вигідно приглядати ся рухливому житю та всїляким народним ґрупам в їх ріжнородній ноші. Сербский селянин має на собі полотняну сорочку з широкими рукавами, котру носить верх широких штанів, що сягають єму до половини литки, і підперізує ся червоною хусткою. Голову вкриває чорна повстяна крисаня. Иноді можна побачити волоского чабана, хлопа жилястого, високого росту, темнобрунатного з відкритими грудьми і опаленим лицем в кожушку на опашки. Ось іде і Турок убраний зовсїм по новомодному, лиш на голові має червоний фез, а ось сербский сьвященик в колпаку і довгій рясї з лїлїєвим поясом; там показав ся кострубатий циган з довгим чорним волосєм і хитрим як звичайно у злодюги лицем, а онтам показала ся хорошенька секлерска дївчина, з палкими чорними очима та довгими чорними косами. Румуньскі жінки ходять в грубих сорочках і запасках з переду і заду, на них звисають від пояса червоні тороки; голову вкриває цьвітиста хустка, а на ногах мають „опанки", постоли зі сирої шкіри, котрі привязують ремінцями до ноги. Не бракне й Нїмця; звичайно бувають то банатскі швабп убрані як від сьвята у вузкі темносині штани в холявах, в камизолї з густим рядом сталевих ґузиків та в коротких жакетах або довгих сурдутах.

Тут буває звичайно великий рух і богато всїляких людий, бо поминувши кораблї з набором і великі пароходи, що їдучи до Ґалацу, тут пристають, відходять звідси що пів години льокальні лодки то до Земуня по тамтім боцї ріки, то до Шабця, або долї Дунаєм до Панчови в Банатї. Туди й менї випала була дорога. Великим каблуком навернув був пароход від сторони Сави в Дунай; ще раз побачив я вали і башти на високій горі; ще здалека виднїли ся білі скали в яснім сьвітлї місяця, аж наконець щезли у вечірній тїни.

VI.

Монастир Раковіца і Топчідер.

Глубока тишина довкола. Як би однїсенький великий город лежить перед нами горбовата околиця з тисаво зеленими полями і деревами повними темнозеленого листя. В королївскім зьвіринци Кошутняку, попри котрий їдемо, пасуть ся ласкаві серни і не лякають ся тупоту наших угорских коний. Саме попри паркан, що великим каблуком то в гору то в долину окружає парк, ідуть шини зелїзниці, що сполучає Балкан із західною Европою. Рівнобіжно з ними іде й гостинець на ліво. Малий яр отвирає ся і розкриває вид на якусь скромну вежу. То брама монастиря Раковіци. Скромні і простенькі суть також партерові будинки, що окружають квадратове подвірє; они роблять скорше враженє якихсь бараків, як домів. Обійстє якого господаря не могло би бути більше поєдинче.

Якийсь молодий, симпатичний чернець, в колпацї, який носять православні сьвященики, витає гостий з веселим усьміхом і підоймає ся бути провідником. Посеред подвіря стоїть церков, малесенький побілений будинок. Лиш дві візантийскі вежочки посеред криші вказують на призначенє сего будинку. Церковця може змістити в собі що найменше 50 людий. В домі божім нема що видїти. Тим ревнїйше старає ся наш провідник о то, щоби гостї щось таки побачили. Він отвирає деякі комнати і рад з того, що ми бодай трошки приглядаємо ся порозвішуваним на стїнах олеодрукам, котрі показують події з історії Сербії.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1903 після середно-европ. часу.

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·22	До Станиславова, Підвисокого, Потутор
	6·45	„ Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск з Підзамча
8·25		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·35	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·05	„ Лавочного. Калуша, Борислава
	9·15	„ Янова
	9·25	„ *) Самбора, Хирова
	9·40	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Черновець, Делятина, Потутор
	10·40	„ Тернополя, Потутор
	1·14	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·50		„ Підволочиск з гол. двірця
2·04		„ „ з Підзамча, Гусятина
	2·10	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе, Калуша
2·50		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	3·25	„ Ряшева, Любачева
	3·30	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$
	3·40	„ *) Самбора, Хирова
		Ніч
12·45	4·10	До Кракова, Відня, Берлина
2·51		„ Іцкан, Букарешту, Чорткова
	5·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$
	6·05	„ Станиславова, Жидачева
	6·15	„ Кракова, Відня, Берна, Хирова а Орлова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	6·30	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в будні дни
	6 40	„ Лавочного, Мункача, Хирова, Калуша
	7·10	„ Сокаля, Рави рускої
	8·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·20	„ Підволочиск з Підзамча, Бродів
	7·20	„ Перемишля від $^{1}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$, Хирова
	9·55	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10 42	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик, Делятина
	10 55	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·—	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·24	„ „ з Підз., Грималова, Заліщик

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$
	7·35	„ *) Самбора, Хирова
	7·40	„ Янова на гол. дворець
	7·45	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·35	„ Підволочиск на Підзамче
	7·55	„ „ „ гол. дворець
8·10		„ Станиславова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·55	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·55	„ Ярослава, Любачева
	11·15	„ Станиславова, Потутор
	1·25	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Відня
1·40		„ Іцкан, Станиславова, Чорткова, Заліщик
2·15		„ Підволочиск на Підзамче, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·30		„ Підволочиск на гол. дворець, Гусятина
	5 06	„ „ „ Підзамче
	5·30	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля, Белзця, Любачева
	5·50	„ Кракова
	5·40	„ Черновець, Жидачева
	3·14	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
		Ніч
	8·04	З Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{18}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·—	„ *) Самбора, Сянока
12·20		„ Черновець, Заліщик, Делятина
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·09	„ Тернополя, Грималова на Підзамче
	3·30	„ Тернополя, Грималова на гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10·07	„ Янова від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	9·12	„ Брухович від $^{17}/_{5}$ до $^{13}/_{9}$ в неділї і сьвята
	8·25	„ Брухович від $^{15}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дні
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Сянока
	9·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Чорткова, Гусятина
	10·02	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець на Підз.
	10·40	„ Лавочного, Калуша, Борислава
	11·50	„ *) Любіня вел. $^{15}/_{5}$—$^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята

*) Важний з днем отвореня шляху Львів-Самбір.

ЗАМІТКА. Пора нічна від **6** г. вечером до **5** г. **59** м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двери ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

подає до відомости

що всї видані центральним Заведенєм у Львові находячі ся в обігу

$4\frac{1}{2}$% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го жовтня 1903

по 4% з 90-дневним виповідженєм

а всї зістаючі в обігу

4% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го вересня 1903

по $3\frac{1}{2}$% з 60-дневним виповідженєм

Львів, дня 24 червня 1903.

Дирекция.

Відділ товаровий

львівскої філії

БАНКУ ГАЛИЦКОГО

для торговлї і промислу у Львові.

Доставляє **добірного вугля камінного** з перворядних краєвих і горішно-шлезких копалень франко, до кождої зелїзничої стациї і приймає порученя в своїм бюрі у Львові

улиця Ягайлоньска ч. 3

а на вуголь краєвий також через своїх заступників пп:

А. Качоровского в Ряшеві.
Вільгельма Арнольда в Станиславові.
Давида Тапенбавма в Переворску.

Вже вийшов новий цїнник

ШТУЧНИХ НАВОЗІВ

Першого Галиц. Товариства Акцийного для Хемічного промислу у Львові

УЛ. КОСТЮШКА Ч. 10.

Цїнники висилає ся на жадане відворотно.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то єсть даром.

Довгота в центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то єсть гірску траву і збіже; що тільки попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тільки незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тілько карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з анґлїйскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовленє треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цїнники даром і оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенєм

Александер Копач,

Струтин нижний, п. п. Долина коло Стрия.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНІСТЕР"

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові

ПОЗИЧКИ удїляє своїм членам на $5\frac{1}{2}$% і 1% додатку на кошти адмінїстрациї, за предложенєм документів виказуючих достаточну гіпотеку.

СПЛАТУ позичок розкладає догідно на рати до 10 лїт. Сума позичок інтабульованих і за порукою 1,239.243 К.

ЧЛЕНОМ може бути тільки обезпечений тревало в „Днїстрі" від огню.

УДІЛ членьский виносить 50 К, вписове 2 К. Число членів 2.391 з 2.501 удїлами на 125.050 К.

ВКЛАДКИ щадничі приймає „ДНІСТЕР" і опроцентовує на 4% Сума вкладок на 1.256 книжочках 1,103.333 К.

ЧИСТИЙ ЗИСК роздїляє ся частию на дивіденду для членів. частию на публичні добродїйні цїли: на церкви, бурси, захоронки. школи і т. д. На ті цїли роздано дотепер з товариства кредитового 10.840 К.

ІНФОРМАЦИЇ в справах позичок удїляє Дирекция і аґенти.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболєвский годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускпй).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).